
OBRAZOBORCA (15) *sb m*

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze i drugie o prawdopodobnie jasne (tak w obraz oraz -o-; Cn wszystkie o jasne); oba a jasne (w tym w pierwszym 1 r. błędne znakowanie).

sg N obrazoborca (3). ◇ I obrazoborcą (1). ◇ pl N obrazoborce SkarJedn (3), obrazoborcy (2) SkarŻyw, SkarKaz. ◇ G obrazoborc(o)w (3). ◇ A obrazoborce (2), obrazoborc(o)w (1) SkarJedn (2:1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVII w.

Człowiek zwalczający kult obrazów religijnych, członek sekty chrześcijańskiej działającej w VIII – IX w. głównie w Bizancjum; iconoclasta, iconomachus, imaginum oppugnator a. violator Cn (15) : [Cesarz Filippik] pierwszym był Obrazoborcą y płować w kościelech obrázy począł. SkarJedn 196; Iáko fię Grekowie od Heretyctwá Monothelitow y Obrázoborcow nawróćili: y ná síodnym Zborze w Niceyi z Rzymfkim kościołem ziednoczyli. SkarJedn 209, A8v, 141, 142, 209, 211 [2 r.], 221 (12); Obrázoborcy świętymi gárdzili y kościámi ich/ Bogárodzice nieczóźili [!]/ y przyczyny iey. SkarŻyw 298 marg, 298; SkarKaz Oooo2a.

Synonimy: ikonoklasta, ikonomach, »obrazow burzyciel«, obrazokaźca.

DD